

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. София, 07.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Красимира Проданова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10525** по описа за **2020** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по касационна жалба на В. Р. М., против Решение от 03.09.2020 г., постановено по АНД № 19821/2018 г. на Софийски районен съд, с което е изменено наказателно постановление № 42-0001458/12.07.2018 г. на Началник на Областен отдел "Автомобилна администрация" [населено място], с което на касатора е наложено наказание "глоба" в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 88а ал.4 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтП), като съдът е намалил размера на глобата на 500 лева.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. Твърди се, че в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателното постановление (НП) не е подробно описано нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено. Сочи се, че преценката на районния съд е извършена при спорни обстоятелства. Моли се съда да постанови решение, с което да отмени решението на СРС.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не взема становище по същество на спора.

Прокурорът застъпва становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно. На 25.02.2018 г. била извършена проверка на документите на водач на таксиметров автомобил „Шкода“ с рег. [рег.номер на МПС] на [улица], на 100 метра от Терминал 2 на Летище С.. От страна на контролните органи било установено, че водачът превозва пътник в автомобила и осъществява таксиметрова дейност. При проверката на пътната книжка на лицето било констатирано, че М. не е направил задължителна седмична почивка от 36 часа, които да са последователни и непрекъснати, след като е изработил шест последователни работни смени за периода от 19.02.2018 г. до 25.02.2018 г., който се явява седми по ред ден. При тази констатация бил съставен АУАН № 249641/25.02.2018 г. срещу В. М., за нарушение по чл. 88а, ал. 4 от ЗАвтП. Въз основа на така съставения АУАН било издадено процесното НП.

По отношение материалната законосъобразност на НП първоинстанционният съд е обосновал извод, че събраните по делото доказателства установяват по несъмнен начин извършването от обективна страна на нарушението по чл. 88а, ал. 4 от ЗАвтП.

Този извод на съда е правилен.

От събраните по делото доказателства се установява, а и не е било спорно, че касаторът е управлявал МПС, което представлява "такси" по смисъла на Наредба № 34/06.12.1999 г. за таксиметров превоз на пътници. Също така се установява, че през периода от 19.02.2018 г. до 25.02. 2018г., М. е работил, без да ползва задължителната междуседмична почивка от 36 часа. Лицето е работило фактически, което става ясно от представените пътни листове.

На следващо място съдът намира, че в конкретния случай е налице единство между описанието на нарушението и правната му квалификация. Настоящата съдебна инстанция не констатира разминаване между АУАН и НП досежно описаното деяние и правните норми, които са били нарушени. Процесуални нарушения от категорията на съществени, които по някакъв начин да са затруднили наказаното лице да разбере какво е вмененото му административно нарушение, не са допуснати в хода на извънсъдебната фаза на административнонаказателното производство.

В хода на съдебното производство са събрани достатъчно доказателства, които установяват всички относими към спора факти и обстоятелства. Същите са задълбочено анализирани от районния съд и възприетите от него фактически изводи са напълно обосновани. Те сочат, че при извършена комплексна проверка на 25.02.2018 г. от длъжностни лица към ООАА- С. на пътните листи на касатора, било установено, че същият е извършвал превоз, като след шест последователни смени не е спазил законното изискване на чл. 88а ал.4 от ЗАвтП, като съществено е съкратил седмичната си почивка и по този начин тя е била по- малко от 36 часа.

На последно място настоящата съдебна инстанция намира, че правилно въззивният съд е изменил размера на наложената глоба, като го е редуцирал от 1000 лева на 500 лева, тъй като е налице промяна в закона, която е в полза на касатора.

Предвид гореизложеното съдът намира, че обжалваното решение е валиден, допустим и правилен съдебен акт, който като незасегнат от твърдените от касатора пороци, следва да бъде оставен в сила.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.09.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 19821/2018 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :